
Тај хотел у градићу на нормандијској обали, пронашли су случајно у неком водичу. Шантал је стигла у петак увече да у њему проведе једну ноћ сама, без Жан Марка који је требало да јој се придружи сутрадан око подне. Она остави у соби малу путну торбу, изађе и, након краће шетње непознатим улицама, врати се у хотелски ресторан. У пола осам, сала је још била празна. Она седе за један сто очекујући да је неко опази. На супротном крају, поред кухињских врата, две келнерице су биле усред неког разговора. Пошто се ужасавала викања, Шантал устаде, прође кроз салу и стаде покрај њих, али су оне биле сувише задубљене у своју причу: „Кажем ти, има већ десет година. Познајем их. То је страшно. И нема никаквог трага. Баш никаквог. Говорили су о томе на телевизији.“ А друга: „Шта је могло да му се догоди? Не можемо чак ни да замислимо. И то је оно најстрашније. Убиство? Претражили су читав крај. Отмица? Ко? И због чега? Он није био ни богат, ни славан. Показали су их на телевизији, његову децу, жену. Какво очајање. Можеш ли то да замислиш?“